

nagtsom Bestadigelse af de paaagjældende Gjenstande; i Tilfælde af en saadan vil der altsaa efter Udkastet alene kunne blive Spørgsmaal om Stadeserstatning, hvilket dog naturligtvis ikke udelukker, at der i særegne Love, navnlig Politilove, kan gives specielle Straffebestemmelser i den Henseende.

Til 31te Kapitel.

(Om Odelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri).

Med Hensyn til Indholdet af dette Kapitel er det kun faa Bemærkninger, man har at gjøre. Bortset fra Udkastets § 293, om Dyrplageri, omhandles i Kapitlets første Paragraph, § 290, en ifølge Gjenstandens eiendommelige Bestaffenhed og store Vigtighed særlig Art af Eiendomsbestadigelse, nemlig Odelæggelse eller Bestadigelse af de electricke Telegrapher, som man undtagelsesviis, men iøvrigt i Overeensstemmelse med den nugjældende Lovgivning, har troet ved Straffebestemmelser at burde beskytte ogsaa imod nagtsomme Bestadigelse, samt der-efter i § 291 Borttagelse, Odelæggelse eller Bestadigelse af offentlige Ting, og i § 292 i Almindelighed Odelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom. Medens man hvad de to sidstnævnte Paragrapher angaaer har meent i Almindelighed at burde sætte Straffen til Bøder og Fængsel, idet der dog imellem de to Paragrapher er den ikke uvæsentlige Forskjel, at Odelæggelsen af de til offentlig Nytte bestemte Ting forudsættes altid at være Gjenstand for offentlig Forsøgning, hvorimod Odelæggelsen af privat Eiendom (om den end i en anden Forstand tilhører det Offentlige) kun da skulde være Gjenstand for offentlig Paatale, naar den, hvad enten den forøvrigt skeer hemmeligt eller paa en aabenbar Maade, medfører en Forstyrrelse af den almindelige Fred eller har været forbunden med Overtvædelse af Politiforstrifter, — har man anseet det for rigtigst, med Hensyn til Bestadigelsen af de electricke Telegrapher at give

mere detaillerede Regler. Man har dog i denne Henseende i alt Væsentligt holdt sig til de nugjældende Bestemmelser, navnlig L. 29 Decbr. 1853 sammenholdt med L. 21 Januar 1857, uden at det er anseet nødvendigt at gaae ind paa en saa omstændelig Opregning af de forskjellige Maader, hvorpaa den omhandlede Forfeelse kan begaaes, som der indeholdes t. Ex. i den preussiske Straffelov, §§ 296—300. I Overeensstemmelse med L. 21 Januar 1857 omfatter Bestemmelsen Bestadigelse ligesaavel af private som af de af Staten anlagte Telegrapher, og Straffebestemmelserne saavel for den forsættelige som for den nagtsomme Bestadigelse svare til L. 29 Decbr. 1853 §§ 1 og 2. I Righed med den citerede § 1 er der i § 290 1ste Stykke tilføjet „forfaavidt Handlingen ikke efter sin Bestaffenhed medfører høiere Straf“, da det meget vel kan tænkes, at den Paaagjældende ved at bestadige Telegraphen har en særegen forbrøderisk Hensigt, t. Ex. at forhindre en Efterretnings Udbredelse, efterat han selv har modtaget en Meddelelse, som han agter at benytte paa en uredelig Maade. Ligesledes er i § 290, 2det Stykke, optaget den i L. 29de Decbr. 1853 § 2 indeholdte Bestemmelse om, at Straffen i Tilfælde af nagtsom Bestadigelse kan bortfalde, naar Gjerningsmanden uophødelig anmelder det Skete for Vedkommende. Denne Bestemmelse er vel af en noget singular Bestaffenhed i en almindelig Straffelov, men ligesom den i sig selv er velbegrundet, saaledes vilde den heller ikke godt kunne undværes, naar det dog er Meningen, at Anmeldelsen af det Skete skal influere paa Straffeansvaret. Derimod har man ikke paa dette Sted optaget Bestemmelsen i oftnævnte Lovs § 3 angaaende Forpligtelsen til Stadeserstatning, jfr. den almindelige Regel i Udkastets § 296, og Reglerne i L. 1853 § 4 om Sagens Behandling som offentlig Politisag m. v. have ikke deres Plads i Straffeloven.

Bestemmelsen i Udkastets § 293 om Dyrplageri hører vistnok strengt taget ikke hjemme i det nærværende Kapitel, men da en saadan Bestemmelse formeentlig ikke bør savnes i Straffeloven, og det turde være vanstelig at finde en mere passende Plads for den noget andet Sted i Straffeloven, har man meent at